

grauius petrii simplici fornicatiōe. Alia autē
ē grauitas petri ā attendit fīm aliquā circun-
statiā loci vel psonē aut tpis. Prima āt ḡui-
tas eēntialiorē p̄ctō t̄ p̄ncipaliorē. vñ fz ea
magis p̄ctm dī graue q̄ fīm alia. Dicēdū est
igū p̄ p̄ctm p̄m̄ bōis n̄ fuit graui' oib' alys
p̄ctis humanis fīm spēz peti. t̄ s. n. supbia fz
fīm gen' habeat quandā excellētiā int̄ alia
petrā: maior tñ est supbia q̄ quis deus negat
vel blasphemat: q̄ supbia q̄ gs inordinate di-
uinā fīlitudinē appetit: q̄lis fuit supbia p̄mo
rū parenū ut dictū ē. Sz fīm cōditōnē p̄so-
narū peccatiū p̄ctm illud habuit maxima ḡ
uitatē. pp̄ p̄fectōez stat' ipsorū. t̄ io dicēdū
ē q̄ illud p̄ctm fuit qdē fīm qd̄ grauissimū: n̄
enī simpliciter. Ad p̄mū ḡ dō q̄ illa rō p̄ce-
dit de grauitate petri ex circumstatiā peccan-
tis. Ad sc̄dō dō q̄ magnitudo pene q̄ con-
secuta est ad illud primū p̄ctm: n̄ correspō-
det ei fīm quantitatē. p̄prie spēi. Sz inq̄rum
fuit primū: q̄ ex hoc interrupta ē inoccētia
p̄mi star': q̄ subtracta deordiata est tota nā
humana. Ad etiū dō q̄ in his q̄sūt p̄ se or-
dinata oportet. id qd̄ ē primū ēē maximuz.
talis autē ordo non attēdīt in p̄ctis. Sz enī p̄
accēs seḡ post aliud. vñ n̄ sequit q̄ p̄mūz
p̄ctm sit maximū.

Ad quartum sic pro-

cedit. Videatur q̄ p̄ctm. Ad fuit grauius q̄
p̄ctm. Eue. Dicif. n. i. Ad Thimot. 2. q̄ Adā
nō ē seduct'. mulier āt seducta i p̄uariatio-
ne fuit. t̄ sic videt q̄ p̄ctm mulier fuit ex
ignorātia. p̄ctz āt viri ex certa scia. Sz b̄mōi
p̄ctm ē graui'. fīm illud. Luc. 12. Ille seru'
qui cognouit volūtate oni sui t̄ nō fecit fīm
volūtate eius. vapulabit multis. qui āt non
cognouit t̄ fecit digna: plagi vapulabit pau-
cis. ḡ Adā graui' peccauit q̄ Eua. P. Au-
ḡ dīc in l̄ de dece cordis. Si caput est vir
meli' dō viuere t̄ p̄cedē i oib' bōis factis
vixit: ut illa imiteē virū. Sz ille q̄ meli' dō
facē: si peccet ḡui' peccat. ḡ Adā graui' pec-
cauit q̄ Eua. P. Dicēdū in sp̄m sc̄m videt
ēē grauissimū. Sz Adā i spiritū sāctū v̄ pec-
casse: q̄ peccauit cogitās de dīna mīa: qd̄ p̄
tinet ad p̄ctm p̄sūptōis. ḡ v̄ q̄ Adā grauius
peccauit q̄ Eua. Sz h̄ ē q̄ pena respōd̄ culpe: Sz mulier ē ḡui' punita q̄ vir: ut patet
H̄. 3. ḡ ḡui' peccauit q̄ vir. R̄ dicēdū
q̄ sicut dictū ē. ḡuitas p̄cti p̄ncipali' atten-

dīf fīm p̄cti spēm q̄ fīm p̄cti circumstatiā. Di-
cēdū ē ḡ q̄ si cōsideremus dītōez p̄sōi v̄tri
usq; s. m̄lieris t̄ viri. p̄ctm viri ē ḡui' q̄ erat
p̄fectior muliere. Sz q̄tū ad ipsum gen' p̄cti.
v̄triusq; p̄ctz equale dī: q̄ v̄triusq; peccatū
fuit supbia. Un̄ Anḡ dīc xi. sup H̄. ad lit-
terā q̄ mulier excusat p̄ctm fīm t̄ in ipari
sexu: Sz pari fastu. Sz q̄tū ad spēm supbie ḡ
ui' peccauit m̄lier triplici rōe. p̄ qdē q̄ ma-
ior elatio fuit mulieris q̄ viri. mulier. n. cre-
didit v̄rū ēē qd̄ serpens suasit. s. q̄ de' phi-
buerit ligni esū ne ad ei' fīlitudinē puenirēt
t̄ ita dū p̄esū ligni vetiti dei fīlitudinē. q̄ seq̄
voluit. supbia ei' ad h̄ se erexit q̄ h̄ dei volu-
tate alīqd̄ voluit obtinere. Sz vir nō credidit
h̄ ēē verū. vñ nō voluit q̄ seq̄ dīna fīlitudinē
h̄ dei volūtate. Sz i h̄ supbiuit q̄ voluit eā cō-
seq̄ p̄ seipsum. 2. q̄ m̄lier non solū ip̄a pecca-
uit: Sz etiam viro p̄ctm suggestit. vnde pecca-
uit t̄ in deū t̄ p̄ctm. 3. i h̄ q̄ p̄ctm viri di-
minū ē ex h̄ q̄ p̄ctm cōsensit amicibili
quadā beniūlētia q̄ plerūq; fit ut offēdat
de' ne hō ex amico fiat iniūc': qd̄ eū faceſ
nō debuisse t̄ sine snie exit' indicauit. ut Qu-
ḡ dīc xi. super H̄. ad l̄faz. et sic p̄z q̄ pec-
catū mulieris fuit graui' q̄ p̄ctm viri. Ad
primū ḡ dō q̄ illa seductio mulieris ex p̄-
cedenti elatōe subsecuta ē. et ideo talis i grā-
tia nō excusat Sz agrauat p̄ctz: inq̄uz. Lig-
rando i maiorel elatiōez ercta est. Ad se-
cundū dicēdū q̄ rō illa p̄cedit ex circumstatiā
cōditōis p̄sonē ex q̄ p̄ctm viri fuit ḡui'
fīm qd̄. Ad etiū dicēdū q̄ vir nō cogita-
uit de dīna mīa usq; ad z̄tēptū dīne iusticie
qd̄ facit p̄ctm in spiritū sāctū: Sz q̄ ut Anḡ
dīc xi. sup H̄. ad l̄fam. i exp̄ dīne seueri-
tatis credidit illō p̄ctm ēē veniale. i. de facili
remissibile.

Einde cōside
Randū ē de pena primi p̄cti.
1. Et circa hoc q̄rūtur duo.
p̄ de morte q̄ ē pena cōis.
2. de alīs p̄cticularib' p̄eis
que in Genesi assignant.

Ad primū sic proce
di. Videat q̄ mōs nō sit pena p̄cti p̄mōz
parētū. Id. n. qd̄ ē hōi naturale nō p̄t dīcā
pena p̄cti: q̄ p̄ctm nō pficit naturā. Sz vītia
mōs āt ē hōi nālis. qd̄ p̄z ex h̄ q̄ corpus ei'

QESTI

et Ihsus cōponit. et ex Bēt q̄ mortale ponit
in diffinitoē hōis. ḡ mors nō ē pena p̄cti pri
mō parentū. **D.** Mors et ali corporales
defectus s̄lē iuueniūt in hōie sicut et in alijs
aialibus sc̄d̄ illud Ecclesiastes 3°. **Qn°** iteri
tus ē hōis et iumentorū et eq̄ vtriusq; cōditō
s̄z in aialibus brutis mors nō ē pena p̄cti. ḡ
et neq; in hoib;. **D.** P̄ctim primorū paren
tū fuit spāliū personarū. s̄z mors cōsequitur
totā humānā nāz. ḡ n̄ v̄ eē pena p̄cti primo
rū parentū. **D.** H̄es eq̄lit̄ deriuat̄ a primis
parētib;. si igit̄ mors eēt pena p̄cti primorū
parētū. seq̄ref q̄ oēs hoies eq̄lit̄ mortez pa
teref: qd̄ p̄z eēt salſū: q̄ gdā citi² alys et q̄ui²
moriiūt. ḡ mors nō ē pena p̄cti. **D.** Malū pene ē a dō ut s̄ hitū ē. s̄z mors n̄ v̄
eēt a deo. dī. n. **S**ay. p̄. q̄ de² morē nō fecit
ḡ mors nō ē pena p̄cti. **D.** Pene n̄ vidētur eēt meritorie. nā meriti cotinet sub
bono: pena at̄ sub malo. s̄z mors q̄nq; ē meri
toria: sicut p̄z de more martyrii. ḡ videt q̄
mors nō sit pena. **D.** Pena v̄ eēt afflictria
s̄z mors nō p̄t eēt afflictria ut v̄: q̄z q̄n mors
tuus ē hō non sentit. q̄n aut̄ nō ē sentire nō
p̄t. ḡ mors non est pena p̄cti. **D.** Si mors
eēt pena p̄cti statim fuisse ad p̄ctim cōsecu
ta. s̄z B̄ nō ē verū. nā primi parentes post pec
catū diu vixerūt ut patet Gen. 4°. ḡ mors n̄
v̄ eēt pena p̄cti. **S**zō ē qd̄ Apl's d. cit R. O.
5°. Per vñ hōies p̄cti in hūc mūndū in irauit
et per p̄ctim mors. **D.** dō q̄ si alijs p̄pter
culpā suā priueſt alij bñficio ſibi dato. carē
tia illi² bñficy ē pena culpe illi². sicut aut̄ in
primo dictrum eſt. hōi in ſuī prima ſtitutioē
Bñficiū fuit collarū dinit² ut q̄diu mens
eius eēt deo ſubiecta: iferiores vires aie ſub
ycerent rōali menti. et corp² aie ſubyceret.
s̄z q̄ mens hōis per p̄ctim a dīna ſubiectioē
recessit. cōficitū ē ut nec iferiores vires to
taliter ſubycerent rōni. vñ tanta ē rebellio
carnalis appetit² ad rōnē: ut nec corp² tota
liter ſubyceret aie. vñ ſeq̄ef mors et ali corporales
defect². vita. n. et icolumitas corpori
cōficit i B̄ ḡ ſubyciat aie: ſic perfectibile ſue
perfec̄tōi. vñ per oppofitū mors et egritudo
et glibz corporal defect² pertiet ad defectuz
ſubiectōis corporis ad aiaz. vñ p̄z q̄ ſic r̄bel
lio carnalis appetit² ad ſpiritū ē p̄a p̄cti p̄i
mō parentū. ita ēt et mors et oēs corporales
defect². **A**d p̄mū ḡ dō q̄ nāle dicit qd̄ ex
principiis nāe cauſat. nature aut̄ per ſe p̄z

cipia ſūt forma et mā. forma at̄ hois eſt aia
rōnalis q̄ de le ē imortalis. et ideo mors nō
eſt nālis hōi ex parte ſue forme. mā at̄ hois
ē corpus tale qd̄ eſt ex Ihsus compositū ad
qd̄ ſeq̄ef ex nccitate corruptibilitas. et q̄ſtuſ
ad h̄ mors ē hōi nālis. hec at̄ conditio i mā
hūani corporis ē cōſequēt̄ ex nccitate māe
q̄ oporebat corp² humānū eē organū tact²
et per conſequēt̄ mediū inter tangibilia. et h̄
nō poterat eēt niſi eēt ex Ihsus cōpositū ut p̄z
per pl̄z i 2° de aia. nō at̄ eſt cōditio sc̄d̄ quaz
matia adaptat̄ ſorme: q̄ ſi eēt poſſible cuſ
formā ſit incorruptibilis poti² oportet māz
incorruptibile eēt: ſicut q̄ ſerra ſit ferrea ſpe
tit ſorme et aciōi eius ut per duriciē ſit apta
ad ſecandū: ſz q̄ ſit poſſet rubigine ſhēre. cō
ſeguit et nccitate talis māe. et nō ſc̄d̄ electō
ne agētis. nā ſi artifex poſſet. ſacēt ex ferro ſ
ra q̄ rubigine ſhē non poſſet. deus aut̄ q̄
ē cōditio. hōis oipotēs ē. vñ ademitt ſuo bñ
ficio ab hōie primi² i ſtituto nccitatez mori
endi ex tali mā cōſequēt̄: qd̄ tñ bñficiū
subtractu eſt per p̄ctim primorū parētū. et ſic
mors et ē naturalis p̄p̄t cōditōez materie: et
ē pena p̄p̄t amissionē dīni bñficiū p̄ſeruāt̄
a more. **A**d ſc̄d̄ dicēdū q̄ ſilitudo illa ho
minis ad alia aialia attēd̄ ſeq̄tuſ ad cōditōz
materie. i. ſeq̄tuſ ad corp² ex Ihsus cōpositū. n̄
autē ſeq̄tuſ ad formā. nā aia hōis eſt imortal.
hūanū ſo aialū aie ſūt mortales. **A**d ter
tiū dō q̄ primi parētē ſuerūt a deo i ſtituti
nō ſolu ſicut quedam principia totius humana na
ture ab eis i posteros deriuande. ſimil cum
beneficio dīno p̄ſeruant a more. et ideo
per eoz p̄ctim tota humana natura in poſte
ris tali bñficio deſtituta mortē i currit. **A**d
quartū dō q̄ alijs defectus ex peccato cō
ſequiur dupliſ. **U**nō modū pene
taxate a iudice. et tal defect² eq̄lis dō eēt in
bis ad q̄ ſeq̄eliter pertiet p̄cti. Ali² at̄ defect²
ē q̄ ex b̄mōi pena p̄ accns ſeguit: ſicut q̄
alijs p̄ culpa ſua excecat² cadat i via. et ta
lis defect² culpe n̄ p̄portōnatur: nec ab hōie
iudice p̄ſatur q̄ n̄ p̄t foruitos euēt² p̄coſ
ſcē. ſic ḡ pena taxata p̄ prio p̄ctō p̄portōali
ter ei rūdens ſuit subtractō dīni bñficiū qui
rectitudo et iegritas hūane nature ſerua
batur. defect² at̄ ſeq̄netes subtractōe; hū
mōi bñficiū ſūt mors et alie p̄alitates p̄ſit
vite. et iō n̄ ožb̄ modū penas eēles eſſe i bis

ad quos equaliter pertinet primus peccatum. Vix quod deus precius est omnium futurorum euangeliorum. ex dispositio domini precie et pietate huiusmodi penitentes diversimode in diversis iumentis. non quidem propter aliqua merita procedentia hanc vitam: ut Origenes posuit. hoc non est sed id quod dicitur. Cu nōdū aliqd boni aut mali egisset et huiusmodi est huiusmodi quod in propria persona est. qdā ante corpus. sed vel in penitentia proximi peccatorum inquit filius est huiusmodi res proximorum. vii frequentes patentes puniuntur in propria persona: vel et propter remedium salutis eius quod huiusmodi penalitatibus subditur: ut sicut hoc a proximo arceat: ut et de peccatis non sufficiat et per patrem coronetur. Ad quintum dicitur quod mors duplicitur potest considerari. Uno modo quod est quoddam malum humane naturae: et sic non est ex deo: sed est defectus quidam incidentes ex culpa humana. Alio modo potest considerari secundum quod huiusmodi ratione boni: putatur. sicut est quodam iusta pena: et sic est a deo. viii Augustinus dicit in libro retractationum: quod deo non est actor mortis nisi iustum est pena. Ad sextum dicendum quod sicut Augustinus dicitur. dicitur dei quemadmodum iusti male utrum non tam malis veritate est bonis: ita iusti bene utuntur non tam bonis sed et malis. hinc sit ut et mali male lege transquisitus lex sit bonum. et boni bene moriuntur: quod sit mors malum. iustum igitur sancti bene morte utrum sit eis mors meritoria. Ad septimum dicitur quod mors duplicitur accipi potest. uno modo pro ipsa peccato vite: et sic mors sentiri non potest cum sui priuatio sensus sit vite: et sic non est pena sensus. sed pena damnationis. Alio modo quod nominat ipsa corruptionem quam terminat ad priuationem predictam. De corruptione autem sicut et de generatione dupliciter loquitur possimus. uno modo quod est terminus alterationis. et sic in ipso instanti quod est priuationis vita deinceps mors. et secundum hoc etiam mors non est pena sensus. Alio modo corruptio potest accipi cum alteratione procedet: puer dicit alius mori deinde mouere in mortem: sicut dicitur aliud genere rati deinde mouere in generationem. et sic mors potest esse afflictiva. Ad octavum dicendum sicut Augustinus dicit super Genesim ad literam: quis annos multos primi parentes postea vixerit: illo tamquam die mori ceperunt: quo mortis legem quam in senium veterascerent acceperunt.

Ad secundum sic pro

cedit. Videlicet quod iocouenientes particulares penes proximorum parentum definiter in scriptura. Non enim assignari ut pena peccati id quod est sine peccato

est. sed dolor in pariendo est ut virum est sine peccato. hoc non requirit dispositio semini sexus ut ples nasci non possit sine dolore pariensis sicut est subiectio mulieris ad virum sequitur ad perfectionem virilis sexus et imperfectorum mulierum germinatio est spinarum et tribulorum ad naturam terre pertinet quod suisset est sine peccato. non ergo huiusmodi sunt coueniientes penes proximi peccati. Propter id quod pertinet ad dignitatem alicuius non videtur ad personam eius pertinere. sed multiplicatio conceptus pertinet ad dignitatem mulieris. quod non debet ponere nisi mulieris pena. Propter pena proximi parentum parentum ad oves derivatur: sicut de morte dicitur est. sed non omnium mulierum multiplicatio conceptus: nec oves viri in sudore vultus sui pane vescuntur non ergo ista sunt coueniientes penes proximi peccati. Propter Locus paradisi propter hominem factus erat. sed in ibidem est frustra in regno ordine. quod videtur quod non suicit iocouientes hominis pena quod a paradyso excluderetur. Propter Locus ille paradisi tres tristis de se dicitur esse inaccessibilis. frustra ergo apposita sunt alia in pedimenta ne homo illuc reuerteretur scilicet cherubim et gladius flammatus atque versatilis. Propter hoc post peccatum statim necessitatem mortis fuit addictus et ita beneficio ligni vite non potest ad immortalitatem reparari. frustra ergo ei eius ligni vite iteratur dicitur cum dicitur Huius: Nunc ergo ne forte sumat deliciae et vivat in eternum. Propter iustitiae misericordie et clementie repugnare quod maxime in scriptura deo attribuitur: sed illud propter miserationes eius super omnia opera eius. quod iocouenientes ponunt deum iustitiae et punitus percepit etiam in misericordia deductus: ubi dicitur. Ecce Adas qui vnde ex nobis factus es sciens bonum et malum. Propter vestitus ad necessitatem hominis pertinet sic et cibos: secundum illud. id est Thymonis vlt. habentes alimento et genitum tegamur his ceteri similes. quod sic cibus primis parentibus fuit attributus ante peccatum. ita est et vestitus attributus debuit. iconi nienter ergo proximi peccatum de eis deus tunicas pelli ceas fecisse. Propter pena quod alicuius proximi adhuc debetur debet plus habere in malo quam emolumenatum quod ergo ex proximi conceptu sequitur. alioquin ergo penas non decrere quod a proximi parentibus ex proximi conceptu sunt quod eorum oculi apirent ut dicitur Huius: Sed at propter operas in bono quod in malis penalibus quantum ponuntur ex proximi conceptu. iocouenientes ergo describuntur penes proximi parentum parentum sequentes. In hoc est quod huiusmodi penes se dicitur taret qui omnia facit in numero potest et mensura: ut dicitur Sapientia: Propter dicendum quod sic dictum est primi generis

pp̄ter suū petri priuati sunt b̄nificio d̄no q̄ humane nature integritas in eis cōseruabatur per cuius subtraetōem hu: nana natura ī defect⁹ penales icidit. et ideo duplicitē p̄niti fuerūt. p̄ q̄tū ad h̄q̄ subira tū fuit eis id qd̄ integrat̄ statui cōpetebat. s. loc⁹ terrestris paradisi: qd̄ significat̄ **H̄en. 3°**. cum dic̄. **E**t emisit eūz deus de paradiſo voluptatis. et q̄ ad istū statū prime innocentie p̄ se ipsū redire nō poterit. cōuenienter apposita sūt impec̄dimēta ne rediret ad ea q̄ primo statui cōpe tebat. s. a cibo: ne sumeret de ligno vite. et a loco. collocauit. n. deus ante paradiſu che rubin et flāmēu gladiū. 2° āt puniti fuerūt q̄tū ad h̄q̄ attributa sūt eis ea q̄ nature quēi unt tali b̄nificio destitute. et h̄ḡdē q̄tū ad corp⁹ et q̄tū ad aīam. q̄tū ḡdē ad corpus ad qd̄ pertinet differentia sex alia pena attributa ē mulieri. alia vero viro. **M**ulieri ḡdē at tributa ē pena fm̄ duo pp̄t q̄ viro cōungis q̄ sūt gnātio plie. et cōicatio opuz p̄inētu⁹ ad domesticā cōuersatōz. q̄tū āt ad gnātōe⁹ plis punita fuit dupliciter. p̄ ḡdē q̄tū ad te dia q̄ sustinet portando plē coceptaz. et h̄ si gnificas eūz d̄r. **M**ultiplicabo erūnas tuas et cōcept⁹ tuos. et q̄tū ad dolore quē patis ī pariēdo. et q̄tū ad h̄ d̄r. **I**n dolore paries. q̄tū vero ad domesticā cōuersatōe⁹ punit fm̄ h̄q̄ subycis dñatōi viri: p̄ h̄q̄ dic̄. **S**ub vi ri potestate eris. **H**ic aut ad mulierē p̄iet ut subdas viro in his q̄ ad domesticā cōuer sationē p̄tinēt: ita ad virū p̄tinet q̄ necia vi te procuret. et circa h̄ punit triplicē. p̄ ḡdē p̄ter sterilitatē cū d̄r. **M**aledicta frā ī ope re tuo. 2° per labor̄s anxietatē sine q̄ ruci terre nō p̄cipit. vñ d̄r. **I**n labore comedes s̄ ea cunctis diebus v̄te tue. 3° q̄tū ad ipediñta q̄ p̄ouenit frā colērib⁹. vñ d̄r. **H**pinas et tribulos germinabit tibi. **S**ilf̄ ē ex pte aīe triplex eorū pena describit. p̄ quidē q̄tū ad cōfusionē quā passi sūt de rebelliōe carnis ad sp̄itū. vñ d̄r. **A**perti iūt oculi amboruz et coquērūt se eē nudos. 2° q̄tū ad icrepatio nē p̄prie culpe: p̄ h̄q̄ d̄r. **E**cce adā factus ē q̄i vñus ex nobis. 3° q̄tū ad cōmemoratōz futurē mortis: secunduz q̄ ei dictū est. **P**uluis es et in pulnerē reueterteris: ad qd̄ etiā p̄t net q̄ deus fecit eis tunicas pelliceas in si gnū mortalitatis eorū. **T**Ad primū ḡ d̄q̄ ī statu innocentie fuisse pare⁹ absq; dolore. **D**ic̄. n. **A**ug⁹ in 14°. de ciui. dei. **H**ic ad part

endum nō doloris gemit⁹: s̄z maturitatis ī pulsus. feinea viscera relaxaret: sic ad cōci piendū n̄ libidinis appetit⁹: s̄z voluntari⁹ v̄lus nām v̄triusq; cōiungret. **H**ibiection āt mu lieris ad virū ītelligenda ē ī penaz mulier̄s eē inducta: nō q̄tū ad regimen: qz ēt aī pec catū vir caput mulieris fuisse t eis ḡbna tor extiſſet: s̄z p̄t mulier̄ 3 p̄pria voluntatē nūc nccē h̄z v̄ti voluntari parere. **H**pinas āt et tribulos frā germinass̄ si h̄o nō peccasset ī cibū aſaliū: nō āt ī h̄ois pena: qz s. pp̄t eorū extorū nullus labor aut punitio h̄oi operatī ī frā accideret: ut **A**ug⁹ d̄c̄ sup **H̄en.** ad l̄faz q̄uis Alchim⁹ dic̄at: q̄ aī p̄ct̄ frā oīo sp̄inas et tribulos nō germinasset. s̄z primū est melius. **T**Ad secundū dicendū q̄ m̄ltitudō cōceptu⁹ iducis in pena mulieris nō pp̄ter ipsā procreatōe⁹ plis q̄ ēt ante p̄ct̄ fuisse. s̄z prop̄ter multitudinē afflictōium q̄ mulier patis ex h̄q̄ portat ferū cōceptu⁹. vñ signātē cōiliq̄: multiplicabo erūnas tuas et cōcept⁹ tuos. **A**d tertiu dicendū q̄ ille pene aliqui ad oēs p̄tinent. quecūq; n. mulier cōcīt it nccē ē q̄ erūnas patias et cū dolore p̄ariat: p̄ter beatā virginē q̄ sine corruptione concepit. et sine dolore p̄p̄t: qz ei⁹ cōceptio nō fuit s̄z legem nature a primis parentib⁹ derivata. si āt aliqui nō cōcīp̄t neq; pat̄: pat̄ sterilita t̄s defectū q̄ preponderat penis predictis. **S**imilē ēt oīz ut genūs frā opaf̄ ī sudore vultus comedat panē. et q̄ iñi p̄ se agriculturā nō exerceit in alijs laborib⁹ occupaf̄: h̄o. n. nascit ad labore ut d̄r **Job. 5°**: et sic panes ab alijs in sudore vult⁹ elaboratum manducat. **A**d quartū d̄d q̄ locus ille paradiſi terrestris q̄w s̄ nō seruat h̄oi ad v̄fū: seruit tñ ei ad do cumentū dū cognoscit pp̄t peccatuz se tali loco fuisse p̄inatū et dū p̄ ea q̄ corporalē ī illo paradiſo sūt iſtrūt de his q̄ p̄tinēt ad paradiſu celestē quo adit⁹ h̄oi p̄paratūr p̄ xp̄m. **T**Ad quintum d̄d q̄ salu⁹ sp̄ualis sensus mysteri⁹ ille loc⁹ p̄cipue videt̄ eē inaccessibilē. pp̄t veherētiā estus ī locis interit: edif̄ pp̄ter pp̄inquitates solis. et hoc siq̄tū p̄ fā meū gladiū. ḡ versatil̄ d̄r. pp̄ter pp̄rietatem motus circularis h̄mōi estū causantis: et q̄ motus corporalis creature dispōitur m̄ſte rīo āgeloz: ut p̄z p̄ **Augl. 3°** d̄ trinitate. **C**ōuenient ēt simili eūz gladio versatili cherubin̄ ūlūgit̄ ad custodiendā viā ligni vite. **U**nb **A**ug⁹ d̄c̄. 12°. sup **H̄en.** ad l̄faz. hoc p̄ celestes

potestates ēt i paradise visibili factū ee credendū ē: ut per agelicū ministeriū eē illiē qdām ignea custodia. Ad sextū dicendum qd hō si p̄ p̄tū de ligno vite comedisser nō propter hoc īmortalitatē recuperasset. s̄ bñ ficio illius cibi potuisset vitam magis plongare. vñ qd or. Et vivat in eternū. sumit ibi eternū p̄ diuturno. h̄ at nō expediebat hōi ut i miseria b̄ vite diutius permaneret. Ad septimū dō qd sicut Aug⁹ dīc ix⁹ sup Gen. ad lram. verba dei nō tā sūt p̄mis parentib⁹ in sūltatis q̄ celos ne ita superbiant deterrēti pp̄t q̄s ista cōscripta sūt: qz. s. nō solū Adaz nō fuit fact⁹ qd fieri voluit: s̄ nec illid qd factus fuerat seruauit. Ad octauū dō qd re stitutus necessari⁹ ē hōi fm statū p̄stis m̄fie pp̄t dno. p̄ qdē pp̄t defectus ab ext̄oribus documentis. pura tegati caloris et frigoris. 2° ad tegumentū īgminie: ne turpitudo mē brōrū apparet: in gbus p̄cipue manifestat rebellio carnis ad sp̄. h̄ at duo i p̄ statu nō erāt: qz in statu illo corp⁹ hōis nō poterat p̄ aliqd extrinsecū ledi ut i p̄ dictū ē: nec etiaz erat in statu illo aliquia turpitudo in corpore hōis qd ad īfusionē induceret. vñ dicitur in Gen. Erat aut̄ vterq⁹ nud⁹. Adaz. s. et vxor eius et nō erubescabant. Alia aut̄ or de cibo est qui ei necessarius ad somentuz caloris nālis et ad corporis augmentū. Ad nonū dō qd sicut Aug⁹ dīc xi⁹. sup Gen. ad lram. n̄ est credendū qd primi parētes essent p̄duc ti clausi oculis; p̄cipue cui; de muliere dica t̄ qd vidit lignū qd eēt pulchry et bōuz ad vēscendū. apti q̄ sūt oculi abōrū ad aliquid itūē dū et cogitādū qd ātea nūq̄ aduerterant. s. ad iūice cōcupiscendū qd an nō fuerat.

Einde **Ad** **primū** **sic** **proce** **dit.** Videſ qd nō fuerit conueniens ut hō a diabolo tēptaret. Eadē. n. pena finalis obetur p̄tō ageli et p̄tō hōis: f̄ illud Math. 25⁹. Itē maledicti i ignē eternū qd paratus ē diabolo et agelis ei⁹. s̄ p̄tū primi ageli nō

fuit. ex aliq̄ tēptatōe ext̄iori. qd nec p̄mū pecatū hōis debuit ee ex aliq̄ ext̄eriori tēptatione. D. De p̄sciū futurop̄ sciebat qd hō p̄ tēptatōem demōis i p̄tū deyceret. et sic bñ sciebat qd nō expediebat ei qd tēptaret. qd videt qd nec fuerat conueniens qd p̄mitteret eū tēptari. D. Or aligs ipugnatorē habeat ad penaz p̄tinere videt. et sic ēt̄rio p̄tē videſ ad p̄mū qd ipugnatō lubrabit: fm illud p̄. i6⁹. Cum placuerint dno vie homis inimicos quoq̄ eius conuerteret ad pacē. sed pena nō debet p̄cedere culpā. qd incōueniens fuit qd hō an p̄tū tēptaret. H̄z h̄ c qd or Ecl. 34⁹. Qui tēptat⁹ nō ē: qualia scit. D. dicendū qd dina sapia dispositiū oia suauit ut dō Gen. 8⁹. in q̄tū. s. sua prouidentia. singularis attribuit qd eis p̄petuit f̄ suā nām: qz ur dīc Dyo⁹. 4. ca⁹. de diui. no. p̄uidētie n̄ ē naturā corrūpere s̄ saluare. h̄ at pertinet a ī s̄iderationē hūane nāe ut ab alijs creaturis iuuari uel impediri possit. vnde conueniens fuit ut de hōiez i statu īnocentie et tēptari p̄mitteret qd malos angelos. et iuuari eū faceret qd bonos. ex spāli. n. bñficio grē h̄ erat ei collatū ut nulla creatura ext̄erior ei possit nocē. p̄p̄ia voluntatē p̄ qua ēt tēptatōi de mōis resistere posat. Ad p̄mū qd dō qd s̄ naturā humāna ē aliq̄ nāi in qd p̄t malū culpe inueniri. non autē sup̄a naturā angelicaz. tēptare aut̄ īducendo ad malū nō ē nisi iāz depravati per culpā. et iō conueniens fuit ut hō p̄ angelū malū tēptaret ad peccandū: sic ēt fm ordinē nāe p̄ angelū bonū promouetur ad perfectōem. angelus at a suo superiori. s. a deo in bono p̄fici potuit nō at ad peccandū īduci: qd sicut t̄r̄ Jacobi p̄. deus ītēptator malorū ē. Ad scđ dīc dū qd sicut de sciebat qd hō p̄ tēptatōe i peccatū esset de uciendus: itā ēt sciebat qd per liberū arbitriū resistere poterat temptatori. hoc at regrebat conditio nature ipsius ut p̄p̄ie voluntati relinqueret: fm illud Ecl. 15⁹. De reliqt hōiez i manu cōsilii sui. Vñ Aug⁹ dīc xi⁹ sup Gen. ad lram. Nō mihi videſ magne latidis futuriū fuisse hōiez. n̄ p̄p̄erea poss̄ bñ viuere: qz nemo male viuere suaderet: cu ēt i nā posse et i p̄tētē haberet velle n̄ cōsentir suadenti. Ad t̄ius dō qd ipugnatō cui cu difficultate resistere penalitē est. sed homo in statu īnocentie potuit absq̄ oī difficultate temptationi resistere. et ideo impugnatio